

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/276/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1508214245
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Degmová Pospíšilová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1508214245.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a sudcov JUDr. Valérie Kleinovej a JUDr. Anny Kašajovej v spore žalobcu: H. V., N.. XX.X.XXXX, A. W. M. XXX, A., zastúpený JUDr. Štefanom Detvaiom, advokátom, so sídlom Cukrová 14, Bratislava, proti žalovaným: 1/ M. M., N.. X.X.XXXX, A. X. XX, A., zastúpený JUDr. Stanislavom Záhumenským, advokátom, so sídlom Fraňa Kráľa 1504, Čadca, 2/ V. K., N.. XX.X.XXXX, A. Q. W. X, A., o zaplatenie 5.116,08 eur, na odvolanie žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 5. júna 2018 č.k. 12C 139/2008-278 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 5.616 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Vychádzal zo žaloby žalobu, ktorou sa domáhal voči pôvodne žalovaným v 1. rade M. M. - VANEX, IČO: 40224937, miesto podnikania Macharova 9, Bratislava, zast. M. M., v 2. rade L. A., v 3. rade Q. V., v 4. rade V. K. a v 5. rade P. Q. zaplatenia žalovanej sumy a náhrady trov konania titulom vydania bezdôvodného obohatenia, skutkovo odôvodnenej tým, že dňa 8.4.2008 bola medzi zložiteľkou ako budúcou kupujúcou S. V., ktorá je manželkou žalobcu, a príjemcom zálohy - žalovaným 1 v zastúpení vlastníkov nehnuteľnosti - žalovaných 2-5, uzatvorená zmluva o zložení zálohy v sume 169.190,- Sk (5.616,08 eur) na kúpu pozemku. Zmluvné strany sa dohodli, že k uzatvoreniu kúpnej zmluvy dôjde do 30.4.2008. Žalobca ako manžel, ktorého súhlas bol opomenutý, sa podľa žaloby listom zo dňa 28.4.2008 dovolal neplatnosti zmluvy zo dňa 8.4.2008 z dôvodu, že nejde o bežnú vec a finančné prostriedky predstavujúce zloženú zálohu patria do jeho a manželkinho bezpodielového spoluvlastníctva. Manželka žalobcu mala konať bez jeho súhlasu, keď uvedenú sumu mala podľa žaloby odovzdať žalovanému 1. Následne listom zo dňa 3.6.2008 vyzval žalovaných na vrátenie zloženej sumy. Žalovaný 1 mu oznámil zamietavé stanovisko a zástupca žalovanej 5 uviedol, že on ani jeho matka, ktorú zastupuje, žiadne peniaze neprevzali. Ostatní žalovaní nereagovali.

3. Žalovaní so žalobou nesúhlasili. Uznesením č.k. 12C/139/2008-120 zo dňa 13.4.2012 súd prvej inštancie v nadväznosti na dispozitívny úkon žalobcu konanie voči žalovaným 2, 3 a 5 zastavil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.6.2012.

4. Rozsudkom č.k. 12C/139/2008-163 zo dňa 25.10.2012 súd prvej inštancie žalobu zamietol s tým, že o náhrade trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 4Co 157/2013-192 zo dňa 30.06.2014 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie nezaoberal všetkými na vec sa vzťahujúcimi právnymi otázkami, z ktorého dôvodu považoval rozhodnutie za nepreskúmateľné, zakladajúce skutkovú podstatu odňatia práva účastníka na spravodlivý proces. Uložil súdu prvej inštancie riadne sa vysporiadať s otázkou potreby súhlasu žalobcu k právnomu úkonu uzatvorenia zmluvy o zložení zálohy na kúpu nehnuteľnosti realizovaného jeho manželkou, s otázkou absencie udelenia tohto súhlasu, s otázkou existencie či absencie účinného dovolania sa relatívnej neplatnosti tohto právneho úkonu žalobcom voči svojej manželke v spojení s právnym posúdením, či v danom prípade je potrebné tento jednostranný právny úkon realizovať v písomnej forme a ak nie, či v inej forme realizovaný bol alebo nebol. Z výsledkov vykonaného dokazovania potom ustáliť, či finančné prostriedky poskytnuté manželkou žalobcu patrili do BSM.

5. Súd prvej inštancie po doplnení dokazovania rozsudkom č.k. 12C/139/2008-229 zo dňa 19.3.2015 opätovne žalobu zamietol s tým, že o náhrade trov konania rozhodne do 30 dní od vyhlásenia rozsudku. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 4Co/335/2015-262 zo dňa 30.11.2017 odvolaním žalobcu napadnutý rozsudok opätovne zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ustálil, že predmetom preskúmaného súdneho konania je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého v dôsledku plnenia z právneho dôvodu, ktorého neplatnosti sa mal žalobca dovolať, keďže k zloženiu zálohy na kúpu nehnuteľnosti nedal súhlas, keď už vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 30.06.2014 č.k. 4Co 157/2013-192 zaujal právny názor, že nakladanie s finančnými prostriedkami vo výške 169.190,-Sk (aktuálne 5.116,08 eur) nemožno kvalifikovať za bežnú vec týkajúcu sa spoločných vecí manželov a preto k právnomu úkonu, ktorého obsahom bolo nakladanie s touto sumou, bol potrebný súhlas žalobcu, keď vzhľadom na vysokú sumu týchto finančných prostriedkov nemožno konanie žalovanej ustáliť za nakladanie s prostriedkami nepatrnej hodnoty. Ak teda žalobca k nakladaniu s týmito finančnými prostriedkami súhlas nedal, čo bolo v konaní ním preukázané, odvolací súd právne posúdil, že ide o relatívne neplatný právny úkon v zmysle ust. § 40a Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v spojení s ust. § 145 ods. 1 OZ. Podľa zrušujúceho uznesenia predmetom konania nie je určenie neplatnosti relevantného právneho úkonu, keď táto forma žaloby by nedisponovala existenciou naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, ale o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, v rámci ktorého je povinnosťou súdu prvej inštancie a následne i súdu odvolacieho neplatnosť tejto zmluvy o zložení zálohy na kúpu nehnuteľnosti posudzovať prejudiciálne. V zrušujúcom uznesení odvolací súd právne uzavrel, že stranami sporu teda nemusia byť všetky subjekty danej zmluvy, keď predmetom konania je len vydanie bezdôvodného obohatenia a v takom prípade sa nejedná o procesné spoločenstvo. Podľa odvolacieho súdu žalobca ako dominus litis správne za okruh strán sporu na strane žalovaných označil len subjekty, o ktorých tvrdí, že sa na jeho úkor bezdôvodne obohatili, t. j. plnenie od jeho manželky prijali, keď prijatie finančných prostriedkov týmito subjektmi dokazovaním vykonaným vo veci považoval za preukázané. Pasívnu vecnú legitimitáciu označených žalovaných teda v tomto smere nemal za spochybnenú. Z vykonaného dokazovania podľa názoru odvolacieho súdu už vtedy vyplynulo, že časť finančných prostriedkov vo výške 30.000,- Sk manželke žalobcu požičala svedkyňa K.. Uvedená pôžička bola podľa výsledkov vykonaného dokazovania svedkyňou splatená žalobcom a jeho manželkou zo spoločných finančných prostriedkov. S poukazom na uvedené potom odvolací súd posúdil, že dlh vzniknutý uvedenou splatenou pôžičkou tvorili prostriedky patriace do BSM, keď v konaní nebolo tvrdené a teda ani preukázané, že by tieto prostriedky vychádzajú z dikcie ust. § 143 OZ do BSM nepatrili. Rovnako i pre prípad nesplatenia pôžičky poukázal na ust. § 147 ods. 1 OZ, podľa ktorého sa pohľadávky veriteľov uspokojujú z majetku patriaceho do BSM. Odvolací súd konštatoval, že súdom prvej inštancie došlo zároveň k ustáleniu zistenia, že zvyšná časť finančných prostriedkov poskytnutých ako záloha na kúpu nehnuteľnosti pochádzala z finančných prostriedkov firmy žalobcu FM Asia Art, ktorej majiteľom je žalobca. Uviedol, že z vykonaného dokazovania však nedošlo k preukázaniu skutočnosti, že by išlo o spoločnosť s ručením obmedzeným, resp. že by žalobca so svojou manželkou mali zrušené BSM z dôvodu získania živnostenského oprávnenia podľa ust. § 148a ods. 2 OZ, prípadne že by ich BSM bolo zúžené (§ 143a ods. 1 OZ). Vytkol súdu prvej inštancie, že sa v odôvodnení napadnutého rozsudku s týmito právnymi aspektmi veci nevysporiadal, keď len stroho uviedol, že relevantné finančné prostriedky patrili firme žalobcu a preto do BSM nepatria. V odôvodnení napadnutého rozsudku však necitoval právne normy, ktoré tieto právne aspekty veci riešia, neuviedol ich výklad a už vôbec nie svoj spôsob ich aplikácie na daný prípad. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie tak nesprávnym procesným

postupom spočívajúcim v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia znemožnil stranám sporu uskutočňovanie im patriacich procesných práv v rovine bránenia sa proti argumentom súdu prvej inštancie v takej miere, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces, rovnako nesprávnym právnym posúdením veci najmä ohľadom otázky, či finančné prostriedky zložené na zálohu patrili alebo nepatrili do BSM žalobcu a jeho manželky nevykonali všetky navrhnuté dôkazy.

6. V ďalšom konaní súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa zástupca žalovaného 1 nedostavil, pričom svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu kolízie pojednávania a vyjadril súhlas s tým, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti i neprítomnosti žalovaného 1. Zotrvál na svojich prednesoch s poukazom na to, že odvolací súd zrušil predchádzajúce rozhodnutie len z formálnych dôvodov. Žiadne dôkazy nenavrhol. Žalobca zotrval na žalobe a žiadal jej vyhovieť. Zhrnul, že z doteraz vykonaného dokazovania je zrejmé, že nešlo o právny úkon uzatváraný manželkou žalobcu, ktorý je možný kvalifikovať ako bežnú vec v rámci BSM. Je podľa neho tiež zrejmé, že žalobca sa relatívnej neplatnosti tohto právneho úkonu účinne dovolal a prostriedky vyplatené ako záloha žalovaným 1 a 2 pochádzali z prostriedkov patriacich do BSM.

7. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania skutkovo ustálil, že dňa 8.4.2008 uzavreli S. V. (manželka žalobcu) ako zložiteľka a budúca kupujúca, M. M. - VANEX ako príjemca zálohy v zastúpení vlastníkov nehnuteľnosti a L. A., Q. V. v zast. L. A., V. K., P. Q. v zast. V. V. Q. Zmluvu o zložení zálohy na kúpu pozemku (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej S. V. zložila zálohu na kúpu nehnuteľnosti špecifikovanej v bode II. uzavretej zmluvy vo výške 169.190,-Sk (5.616,08 eur). Na základe vykonaného dokazovania a v intenciách odvolacieho súdu mal súd prvej inštancie za preukázané, že predmetom nároku žalobcu je vydanie bezdôvodného obohatenia voči osobám, ktoré prijali manželkou žalobcu vyplatenú zálohu na kúpu pozemku na základe zmluvy o zložení zálohy bez predchádzajúceho súhlasu žalobcu, ktorý sa neplatnosti tohto právneho úkonu účinne dovolal. V zmysle právneho názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie konštatoval, že nakladanie s finančnými prostriedkami v žalovanej výške nemožno kvalifikovať za bežnú vec týkajúcu sa spoločných vecí manželov a preto k právnomu úkonu, ktorého obsahom bolo nakladanie s touto sumou (pričom nejde o sumu nepatrné hodnoty), bol potrebný súhlas žalobcu. Ak teda žalobca k nakladaniu s týmito finančnými prostriedkami súhlas nedal, čo považoval za žalobcom preukázané, dospel k záveru, že ide o relatívne neplatný právny úkon v zmysle ust. § 40a OZ v spojení s ust. § 145 ods. 1 OZ. Z vykonaného dokazovania považoval tiež za preukázané, že časť finančných prostriedkov vo výške 30.000,- Sk manželka žalobcu požičala svedkyňa K., ktorá pôžička bola svedkyňi splatená žalobcom a jeho manželkou zo spoločných finančných prostriedkov, preto dlh vzniknutý uvedenou splatenou pôžičkou tvorili prostriedky patriace do BSM. Ustálil, že zvyšná časť finančných prostriedkov poskytnutých ako záloha na kúpu nehnuteľnosti pochádzala z finančných prostriedkov firmy žalobcu FM Asia Art, ktorej majiteľom je žalobca.

8. Vzhľadom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu, ktorým bol súd prvej inštancie viazaný, okrem dokazovania vykonaného v predchádzajúcom priebehu konania vykonali súd prvej inštancie tiež dokazovanie v súlade s pokynmi odvolacieho súdu zamerajúc sa na pôvod časti finančných prostriedkov uhradených manželkou žalobcu ako zálohu na kúpu nehnuteľnosti v sume 139.190,- Sk, t. j. 4.620,26 eur (169.190,- Sk - 30.000,- Sk, ktoré pochádzali z poskytnutej pôžičky partnerkou syna žalobcu). Vychádzal z obsahu výpovede svedkyne S. V., manželky žalobcu, podľa ktorej tieto finančné prostriedky získala z manželovej firmy FM Asia Art a išlo o tržby tohto obchodu. Uviedla, že tieto peniaze pochádzali z obchodu, ktorý prevádzkovali spoločne s manželom, ktorý sa nachádzal na W. L.. Č.. XX M. A. pod názvom Ethnosumba. Predávali tu len ona so žalobcom. Išlo o hotovosť, ktorú mali uloženú doma z dôvodu, že ona bola vycestovaná v zahraničí a neskôr ich mienila použiť na zaplatenie colných poplatkov. Tvrdila, že to boli peniaze z prevádzky a išlo o ich spoločné peniaze. Vo všeobecnosti so žalobcom ako manželia riadne hospodárili, s prostriedkami nakladali spoločne. Platenie účtov však realizoval len manžel, aj keď išlo o spoločné prostriedky. Nikdy nemali oddelené hospodárenie.

9. Za rovnakým účelom vykonali dokazovanie listinami predloženými žalobcom a výpismi zo živnostenského registra, podľa ktorých žalobca ako fyzická osoba - podnikateľ vykonával v čase od 22.3.200 do 12.1.2012 podnikateľskú činnosť pod obchodným menom H. V. (FM Asiaart), IČO: 37154648, miesto podnikania Pri vinohradoch 173, Bratislava - Rača s prevádzkarňou na W. XX M. A., zameranú okrem iného na predaj na priamu konzumáciu nealkoholických a priemyselne vyrábaných mliečnych nápojov, koktailov, vína a destilátov, zmrzliny a tepelne rýchlo upravovaných mäsových výrobkov a obvyklých príloh, ako aj bezmäsitých jedál, ak na ich priamu konzumáciu nie je k dispozícii viac ako 8 miest. Od 1.2.2004 vzniklo žalobcovi oprávnenie vykonávať podnikateľskú činnosť aj

pod obchodným menom H. V. - Ethno art, IČO: 40784053, s miestom podnikania do 6.10.2013 Pri vinohradoch 173, Bratislava-Rača s obdobným predmetom podnikania.

10. Takto ustálený skutkový stav súd prvej inštancie právne posúdil podľa ust. § 145 ods. 1 OZ, § 40a veta prvá OZ, § 451 ods. 1, 2 OZ, § 456 veta prvá OZ a § 457 OZ.

11. Konštatoval, že bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový vzťah, pričom dôvodom vzniku záväzku je získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného. Na základe toho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil, ktorý je povinný bezdôvodné obohatenie vydať, a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatil, ktorý má právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom pojem bezdôvodného obohatenia vymedzuje ust. § 451 ods. 2 OZ v štyroch formách - majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol a majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Dôsledky neplatnosti zmluvy v rámci úpravy bezdôvodného obohatenia upravuje ust. § 457 OZ, ktoré zakladá synalagmatickú povinnosť každému z účastníkov zmluvného vzťahu, ktorý bol zrušený alebo ktorý je neplatný, a to povinnosť vrátiť druhému účastníkovi všetko, čo podľa zmluvy dostal.

12. Zhrnul, že v danom prípade zostalo sporné to, či aj zvyšná časť peňažných prostriedkov vyplatených p. V. žalovaným (okrem poskytnutej pôžičky v sume 30.000,- Sk, t. j. 995,82 eur) pochádzali zo spoločných prostriedkov manželov, resp. boli predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Na základe vykonaného a doplneného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že táto zvyšná časť finančných prostriedkov v sume 4.620,26 eur nesporne tvorila prostriedky patriace do BSM, nakoľko nezistil, že by manželka V. mali zúžené, či zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo za trvania manželstva. Obaja potvrdili, keď toto tvrdenie nebolo rozporované žiadnymi dôkazmi, že ako manželka v danom čase vykonávali podnikateľskú činnosť predajom tovaru v prevádzkarni na W. XX M. A., pričom živnostenské oprávnenie na túto činnosť získal žalobca a jeho manželka spolu s ním v obchode predávala. Predmetné peňažné prostriedky predstavovali tržby z tohto obchodu v hotovosti, ktorú mali uloženú doma. Poukázal na ust. § 143 OZ, podľa ktorého okrem tam uvedených výnimiek do BSM zásadne patria aj všetky príjmy a úspory z pracovného alebo iného na jeho roveň postaveného pomeru či príjmy a úspory z podnikateľskej činnosti. Súd prvej inštancie tak jednoznačne dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a žalovanú sumu sú žalovaní 1 a 2 povinní vydať ako bezdôvodné obohatenie z dôvodu majetkového prospechu získaného z neplatného právneho úkonu tomu, na úkor koho ho získali.

13. Vo veci rozhodol aj so zreteľom na ust. § 511 ods. 1 OZ, podľa ktorého ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia zaviazal žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy ako viacerých dlžníkov, ktorí majú tomu istému veriteľovi - žalobcovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, s tým, že ak splní dlh jeden zo žalovaných, povinnosť druhého žalovaného voči žalobcovi zanikne, avšak žalovaný, ktorý plnil nad rámec svojho podielu, má regresný nárok voči žalovanému, ktorý neplnil.

14. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa § 255 ods. 1 CSP, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti napadnutého rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

15. Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas odvolanie žalovaný 1/ a žiadal ho zmeniť a žalobu žalobcu zamietnuť. Vyjadril názor, že sprostredkovateľská zmluva nie je úkonom, ktorý by sa bezprostredne dotýkal spoločnej veci, preto bol podľa neho potrebný súhlas manžela až k uzatvoreniu kúpnej zmluvy. Namietal tiež absenciu aktívnej legitímácie žalobcu v konaní, ktorá podľa neho prináleží výlučne jeho manželke ako zložiteľovi zálohy. Súdu prvej inštancie vytkol, že napadnutým rozsudkom uložil žalovaným spoločnú a nerozdielnu povinnosť, čím prekročil podľa neho žalobný petit, keďže žalobca sa v zmysle žaloby domáhal uložiť pôvodným žalobcom 1-5 povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 169.190,-Sk. Uviedol, že súd prvej inštancie posudzoval aktuálnych žalovaných 1/, 2/ ako nerozlučných spoločníkov v zmysle ust. § 77 CSP. Vyjadril názor, že správne mal súd prvej inštancie žalobu zamietnuť, nakoľko jej petit nesmeruje vo vzťahu k všetkým subjektom konania, keďže pôvodný žalobný petit žalobca nežiadal zmeniť. Namietal, že výrok napadnutého rozsudku nie je totožný s petitom žaloby. Mal za to, že vydanie bezdôvodného obohatenia

nemožno stanoviť solidárne. Výpoveď svedkyne S. V. označil za nedôveryhodnú, keď uchovávanie finančnej hotovosti v domácom prostredí od roku 2008 do roku 2012 považoval za nelogické. Tiež namietal, že žalobca si nesplnil povinnosti pravdivo a úplne uviesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia a prostriedky procesného útoku neuplatnil včas. Odôvodnenie napadnutého rozsudku hodnotil ako jednostranné, keď podľa neho odvolací súd vo svojich rozhodnutiach neuvádzal skutočnosti, na ktoré poukazuje súd prvej inštancie. Výkon práv žalobcu nemôže podľa neho požívať súdnu ochranu a je v rozpore s dobrými mravmi.

16. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného 1/ vyjadril elektronickým podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 26.08.2018 a napadnutý rozsudok navrhol ako vecne správny potvrdiť. Odôvodnenie rozsudku považoval za dostatočné, keďže súd prvej inštancie sa podľa neho vysporiadal so všetkými vyjadreniami strán sporu. Uviedol, že súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy navrhnuté aj žalovaným 1/. Dokazovanie vyhodnotil podľa neho správne a vec aj správne posúdil. Namietal účelovosť odvolania žalovaného 1/, keď len cituje ustanovenia CSP. Vo vzťahu k aktívnej legitímácii poukázal na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu z 30.11.2017 č.k. 4Co335/2015-262. Konštatoval, že žalovaný 1/ nevyužil svoje právo hodnotiť vykonané dokazovanie v záverečnej reči.

17. Ďalšie písomné podania v rámci odvolacieho konania podané neboli.

18. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací prejednal vec podľa § 378 ods. 1, § 379 a § 380 CSP bez pojednávania s poukazom na st. § 385 ods. 1 CSP a postupom podľa § 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1/ nie je dôvodné. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre zistenie rozhodujúcich skutočností z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj dostatočne odôvodnil (§ 393 ods. 2 CSP), náležite sa vysporiadal s podstatnými tvrdeniami strán sporu prednesenými v konaní, z ktorého dôvodu sa odvolací súd s jeho právnymi závermi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP).

19. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenia svojich zrušujúcich uznesení vydaných v predmetnej veci dňa 30.06.2014 č.k. 4Co 157/2013-192 a dňa 30.11.2017 č.k. 4Co 335/2015-262, v ktorých jednoznačne ustálil a právne posúdil, že nakladanie s finančnými prostriedkami vo výške 169.190,-Sk (aktuálne 5.116,08 eur) nemožno kvalifikovať za bežnú vec týkajúcu sa spoločných vecí manželov a preto k právnemu úkonu, ktorého obsahom bolo nakladanie s touto sumou, bol potrebný súhlas žalobcu, keďže nešlo o nakladanie s prostriedkami nepatrnej hodnoty. Odvolací súd už v rámci týchto uznesení zaujal názor, že žalobca preukázal, že k nakladaniu s týmito finančnými prostriedkami súhlas nedal. Preto právne posúdil, že išlo o relatívne neplatný právny úkon v zmysle ust. § 40a OZ v spojení s ust. § 145 ods. 1 OZ. Tiež právne posúdil, že na určení neplatnosti právneho úkonu - zmluvy o zložení zálohy- by nemal žalobca naliehavý právny záujem a správne žalobou uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, keď v konaní o tomto nároku je otázka platnosti zmluvy o zložení zálohy posudzovaná prejudiciálne. Keďže predmetom konania je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, stranami tohto konania nemusia všetky subjekty zmluvy a žalobca ako dominus litis správne za žalované subjekty označiť tých, ktorí sa podľa neho na jeho úkor obohatili, t. j. plnenie od jeho manželky prijali. Prijatie finančných prostriedkov žalovanými subjektmi a tým ich pasívnu legitímáciu v konaní mal za preukázané. Odvolací súd tiež vyslovil, že obsahom zmluvy o zložení zálohy bolo síce zloženie zálohy na kúpu nehnuteľnosti, avšak v dôsledku uzatvorenia tohto právneho úkonu nedošlo k vzniku, zmene alebo zániku vecného práva k nehnuteľnosti, z ktorého dôvodu dovolanie sa relatívnej neplatnosti tohto právneho úkonu žalobcom nevyžadovalo písomnú formu. Odvolací súd zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca sa relatívnej neplatnosti zmluvy o zložení zálohy na kúpu nehnuteľnosti vo vzťahu k svojej manželke dovolal účinne ústnou formou, vo vzťahu k ostatným účastníkom zmluvy písomne. Právne uzavrel, že žalobca sa relatívnej neplatnosti daného právneho úkonu dovolal účinne. Považoval za potrebné však posudzovať aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní, t. j. zisťovať, či zložené finančné prostriedky patrili do BSM žalobcu a jeho manželky. Vyjadril názor, že požičané a splatené finančné prostriedky vo výške 30.000 Sk (995,82 eur) do BSM žalobcu a jeho manželky patria, sporným ostal zvyšok manželkou žalobcu zložených finančných prostriedkov (strany 5, 6 rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.11.2017 č.k. 4Co 335/2015-262). Ohľadom týchto

jednoznačne prijatých právnych záverov, ktorými bol súd prvej inštancie v zmysle ust. § 391 ods. 2 CSP súd prvej inštancie v novom konaní viazaný, nie je potrebné nanovo polemizovať.

20. Po opätovnom predložení veci odvolaciemu súdu je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie sa intenciami zrušujúcich uznesení odvolacieho súdu dôsledne riadil a v novom konaní realizovanom po zrušení jeho v poradí druhého rozsudku vydaného vo veci postupoval v zmysle jeho pokynov, t. j. zisťoval a právne posudzoval aktívnu legitimitáciu žalobcu v konaní, keď v zmysle intencií odvolacieho súdu jedinou spornou okolnosťou v konaní ostala otázka, či zvyšná časť zložených prostriedkov nad rámec pôžičky vo výške 995,82 eur pochádzala z masy BSM. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca s manželkou nemali zúžené alebo zrušené BSM za trvania ich manželstva, čo nebolo rozporované žiadnymi dôkazmi. Žalobca disponoval živnostenským oprávnením, žalobca a jeho manželka predávali spolu v obchode, z ktorého tržba predstavuje BSM, nakoľko predstavuje príjmy a úspory z pracovného alebo iného na jeho úroveň postaveného pomeru. S uvedeným hodnotením dôkazov a právnym posúdením veci sa stotožňuje aj súd odvolací.

21. Ku konkrétnym odvolacím námietkam žalovaného 1/ preto odvolací súd uvádza, že tieto sú neopodstatnené, nakoľko relevantná zmluva o zložení zálohy je vzhľadom na výšku nie nepatrnej zloženej sumy manželkou žalobcu právnym úkonom týkajúcim sa spoločných vecí a bol k tomuto právnemu úkonu potrebný súhlas oboch manželov. Zložené boli finančné prostriedky patriace do BSM žalobcu a jeho manželky, preto nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovi, ktorý sa účinne neplatnosťou tohto právneho úkonu dovolal, patrí a je v spore aktívne legitimovaným subjektom. Žalovaný 1/ je pasívne legitimovaným subjektom v konaní, nakoľko plnenie z právneho úkonu, ktorým bola zmluva o zložení peňažnej zálohy, prijal, ktorá skutočnosť jednoznačne vyplýva z predmetnej zmluvy o zložení zálohy na kúpu pozemku zo dňa 08.04.2008, podľa ktorej je žalovaný príjemcom zálohy. Vo vzťahu k pôvodne žalovaným L. A., Q. V. P. P. Q. bolo konanie právoplatne zastavené a žalovanými subjektmi tak ostali žalovaní 1/, 2/. Na pojednávaní konanom dňa 05.06.2018 v neprítomnosti žalovaného 1/ a jeho právneho zástupcu, ktorý v zmysle elektronického ospravedlnenia neprítomnosti na ňom zo dňa 01.06.2018 súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti, a aj v neprítomnosti žalovaného 2/ a jeho opatrovníčky ustanovenej na konanie súdom právnym zástupcom žalobcu upravil a spresnil petit žaloby ústne do zápisnice tak, že žiada k povinnosti zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu oboch žalovaných spoločne a nerozdielne, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zanikne v rozsahu jeho plnenia povinnosť druhého žalovaného. Súd prvej inštancie teda petit žaloby neprekročil. Odvolacia námietka žalovaného 1/, že vydanie bezdôvodného obohatenia nemôže byť spoločnou povinnosťou, je taktiež nedôvodná vzhľadom na analógiu s ust. § 359 CSP, keďže takéto rozhodnutie nie je v neprospech žalovaného 1/, ktorý podľa zmluvy o zložení zálohy, ktorá je relatívne neplatným právnym úkonom a základom pre žalobou uplatnený nárok, zálohu od manželky žalobcu prijal. Výrok napadnutého súdneho rozhodnutia teda nie je rozhodnutím v jeho neprospech. Výpoveď manželky žalobcu o tom, že finančné prostriedky mali v hotovosti doma, žalovaný 1/ v priebehu konania nespochybnil a nevyvrátil žiadnym iným dôkazným prostriedkom.

22. Vzhľadom na uvedené a s poukazom na obsah preskúmaného spisového materiálu odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovaného 1/ za nedôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle zásady úspešnosti v konaní podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a s poukazom na ust. § 378 ods. 1 CSP, keď však úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne nevznikli.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).